

K rozhodování sporů podle § 127 zákona o elektronických komunikacích

Na základě dosavadních zkušeností ČTÚ zdůrazňuje následující skutečnosti, které jsou významné z hlediska správního řízení o sporech podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, a mají vliv mimo jiné i na jeho rychlost:

- 1 Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady ČTÚ rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Zde je nanejvýš vhodné doporučit, aby návrhy na rozhodnutí obsahovaly rovněž vymezení takové povinnosti, které se má spor týkat.
V této souvislosti je třeba uvést:
 - ČTÚ není, na rozdíl od předchozí právní úpravy, tj. zákona č. 151/2000 Sb., oprávněn v rámci řešení sporu podle § 127 zákona o elektronických komunikacích přímo zasahovat do smluv ani svým rozhodnutím tyto smlouvy nahrazovat, proto u každého návrhu, který bude obsahovat petit na zásah do smlouvy či její nahrazení, bude nucen ČTÚ návrh v souladu s § 43 správního řádu odložit.¹
 - ČTÚ rovněž tak není oprávněn rozhodovat např. o vydání bezdůvodného obohacení nebo o náhradě škody. Proto návrh, kterým bude požadováno rozhodnutí o povinnosti vrátit zpět zaplacené peníze, bude nucen ČTÚ v souladu s § 43 správního řádu odložit².
 - Rozhodnutí o návrhu, který žádá prověřit správnost vyúčtování, je přípustné. Úřad tak stanoví, zda vyúčtování je po právu co do důvodu a výše. Návrh však musí souviset s povinností stanovenou zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.
- 2 Návrh musí obsahovat řádné označení účastníků, kteří jsou navrhovateli známi, tj. zejména odpůrce. U právnické osoby se uvádí název nebo obchodní firma, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresa sídla, popř. i adresa k doručování, není-li stejná; v případě zástupce na základě plné moci je třeba vedle jeho jména uvést též jeho sídlo, bydliště či jinou adresu k doručování.
- 3 Z návrhu na rozhodnutí sporu musí být podle § 37 odst. 2 správního řádu jednoznačně patrné, co se navrhuje. V této souvislosti je tedy vhodné, aby návrh na rozhodnutí sporu obsahoval např. návrh textu výroku rozhodnutí ve věci (petit), obdobně jako je tomu u žalob podávaných k soudům. Neurčitost návrhu je vadou podání, k jejímuž odstranění bude navrhovatel vyzván a řízení bude zpravidla přerušeno do doby odstranění této vady.
- 4 U návrhů na rozhodnutí sporů týkajících se (primárně) uzavření smluv o propojení nebo o přístupu je pro jejich věcné projednání ve správním řízení v souladu s § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích předpokladem, aby v době podání návrhu

¹ Nevhodnou formulací je např.: „Bod xx smlouvy o propojení ze dne xxx se zrušuje.“, „Dodatek ke smlouvě se nahrazuje textem: ...“ apod. Naopak, petit je vhodné formulovat např.: „Odpůrce je povinen uzavřít s navrhovatelem dodatek č.x ke Smlouvě xx, který upraví poskytování služby xx s tím, že v něm bude upraveno xxx, ...“ popř., pokud odpůrce odmítá návrh jako celek, lze petit formulovat: „Odpůrce je povinen uzavřít dodatek č. x ke Smlouvě xxx, ve znění uvedeném v příloze tohoto rozhodnutí“.

ČTÚ rozhoduje o návrhu vymezeném stranou, která spor iniciuje. V případě, že strana požaduje rozhodnout o smlouvě jako celku, ČTÚ rozhodne o celém textu smlouvy. Rozhodnutí přitom nemůže jít nad rámec návrhu, ale lze vyhovět návrhu jen v částečném rozsahu, a to i v rámci jednotlivého bodu petitu. Rozhodnuto přitom bude ve všech bodech petitu.

Zde je rovněž třeba zdůraznit, že případné vyhovění takovému návrhu je podmíněno tím, že v řízení bude prokázána existence povinnosti dotčené strany sporu, jejíž plnění je nutno sjednat prostřednictvím smlouvy/dodatku.

² Naproti tomu však lze rozhodnout o návrhu, který bude znít na zaplacení nedoplatku u faktury vystavené za poskytnutí služby elektronických komunikací, kde nedoplatek vznikl na základě zápočtu provedeného druhou stranou, přičemž důvod tohoto zápočtu je dle tvrzení navrhovatele neoprávněný.

uplynula 2 měsíční lhůta ode dne zahájení jednání o dotčené smlouvě. Doporučením je, aby tato skutečnost byla již v návrhu doložena.

Lhůta 2 měsíců běží od okamžiku, kdy bylo zahájeno jednání o smlouvě. Považuje-li se za takový okamžik zaslání návrhu smlouvy, musí takový návrh smlouvy splňovat náležitosti stanovené vyhláškou č. 158/2005 Sb. Nesplňuje-li návrh náležitosti stanovené uvedenou vyhláškou, není způsobilý nastolit účinky zahájení jednání o smlouvě³. Proto v případě, že bude na ČTÚ předložen návrh na rozhodnutí sporu podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, přičemž za počátek 2 měsíční lhůty bude udáváno doručení návrhu nesplňujícího náležitosti stanovené uvedenou vyhláškou, takový návrh bude ČTÚ nucen zamítnout, a to z důvodu zřejmé protiprávnosti spočívající v předčasnosti návrhu.

- Podle § 82 odst. 2 správního řádu se rozklad proti rozhodnutí I. stupně podává písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby ostatní účastníci dostali jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

- Na základě § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu jsou u ČTÚ ukládány tzv. generální plné moci pro zastupování ve správním řízení, a obdobně jsou vedeny i generální pověření pro jednání jménem právnické osoby. ČTÚ tedy považuje za vhodné, aby dotčené subjekty využily této možnosti a předem si u správního orgánu takovou generální plnou moc nebo pověření uložily. Nepochybnou povinností zmocněnce i pověřené osoby je informovat správní orgán o tom, že její oprávnění pozbylo platnosti. V této souvislosti se jeví jako důvodné, aby v případě existence výše uvedené generální plné moci nebo pověření, které bylo u ČTÚ řádně uloženo, bylo na něj v návrhu na rozhodnutí sporu odkázáno spolu s informací, že jeho platnost trvá.

Dále je třeba uvést, že ve sporném řízení má rozhodnutí ve věci deklaratorní povahu. Správní orgán tak nemůže uložit žádnou novou povinnost ani přiznat žádné nové právo. Ve sporném řízení tedy správní orgán zjišťuje (nalézá), kdo z účastníků sporu má jaká (ve vztahu ke sporu relevantní) práva a povinnosti. K prokázání těchto práv či povinností předkládají účastníci relevantní důkazy. Ve sporném řízení tak správnímu orgánu nepřísluší, aby např. uložil povinnost podle § 79 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, nebo aby vydal stanovisko ve smyslu § 80 odst. 3 téhož zákona.

Případné dotazy související s rozhodováním sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti (podle § 127 zákona o elektronických komunikacích) adresujte na odbor legislativní a právní.

³ Splnění náležitostí požadovaných uvedenou vyhláškou lze provést i odkazem na již existující úpravu mezi stranami (např. při sjednávání dodatku se ve věcech v něm neupravených postupuje dle ustanovení smlouvy, k níž se dodatek sjednává).

u ČTÚ založena tzv. generální plná moc či pověření (§ 33 odst. 2 písm. c) správního řádu).
V tom případě postačí v textu návrhu odkázat na příslušnou generální plnou moc nebo pověření.